

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 60. Difficultates ob petitam satisfactionem motæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

cipuis Urbis plateis patibula erigi ius- Sæc. XVIII.
 sit, edito mandato, ut omnes, qui A. C. 1736.
 Urbe excefferunt, mox positis armis
 reverterentur. Nondum tamen Hispani tot civium calamitate & cruore erant satiati; cum enim Ostiam pertransirent, ut vim & injuriam nuper sibi a Salinatoribus illatam ulciscerentur, eorum casas incenderunt, & in vastandis Salinarum officinis tantum temporis insumpserunt, quantum itineris festinatio & laboris improbitas reliquum fecerat. Inde vero Pontificio ærario ingens illatum est damnum; maxima enim Salis copia, quæ ex proximis Salinis illuc erat congesta, perdita est. Nec levioris detrimenti periculum imminabat Prænестinis; quamprimum enim Hispani ad hanc urbem appropinquaverant, incendium omneque calamitatis genus minitabantur, adeo, ut cives beneficii instar habere cogentur, quod deflagrationem vexationemque quindecim aureorum millibus redimere, eis datum fuisset.

§. LX.

Difficultates ob petitam satisfactionem motæ.

Tam crebras subditorum vexationes
 Clemens Pontifex summo opere mi-
Hist. Eccles. Tom. LXXV. X fertus

Sæc. XVIII.

A. C. 1736.

fertus, & acerbiora veritus, querulus ad Philippum Hispaniarum Regem literas dedit, quibus se hucusque acerbas injurias sibi suisque subditis illatas immota patientia tolerasse significavit, simulque Hispani militis insolentias crudelitates, & inhumanas exactiones exposuit, orans & postulans, ne se diutius in summo mœrore versari, Rex permetteret. Tam æqua Philippo videbatur Clementis petitio, ut nulla mora Belliducibus imperaret, quatenus Hispanæ copiæ e Pontificii Imperii finibus egrederentur, & recto tramite Neapolin contenderent. Eo factò Cardinalis Aquaviva novæ molestiæ fontem subjecit; querebatur enim sibi nondum satisfactum esse de injuriis a plebe Romano in Borbonios illatis; postulabat igitur Regis sui nomine, ut Transalpyberinæ factionis Coriphæi Hispani Belliduci traderentur promeritis suppliciiis mulctandi. Verum Papa petitionis repulsam concessa factiosis veniam excusabat: Accepto hoc responso Cardinalis instabat, ut saltem ceteris magni rei culpam publice deprecarentur, & universus Romanæ Urbis Senatus ob contumelias Cardinali ejusque famulis irrogatas veniam peteret. Enimvero Pontifex, ut semoto novæ indignationis prætextu tandem molestiæ huic con-

trover

troversæ finem imponeret, Corfinium
 Cardinalem Papæ Nepotem ad Cardi-
 nalis Aquavivæ Palatium ablegabat,
 ut cum eo de satisfactionis dandæ mo-
 do ageret. Ast nil aliud impetrari potuit,
 quam ut aliqui ex seditiosis traderen-
 tur. Id tamen Papa haud aliter con-
 cessit, nisi ut hi tanquam *voluntarii* ce-
 terorum deprecatores respicerentur:
 Eo fine Pontifex Cardinalis petitioni
 acquievit, & tam Senatui, quam
 Transtyberinis ea, quæ Hispani ab eis
 peterent, exponi iussit: attamen ab
 exacerbatis utrinque animis, nil ob-
 tineri potuit; Senatus enim obtende-
 bat, se in hoc tumultu nullas habuisse
 partes, & Transtyberini oppone-
 bant, unicuique licitum esse vim vi re-
 pellere, seque hoc duntaxat jure usos
 esse: Horum repulsam ægerrime fere-
 bat Cardinalis, cumque suæ petitioni
 pertinacius insisteret, populum ad no-
 vam, tamque acerbam provocabat ira-
 cundiam, ut palam minitaretur, se ho-
 norem suum non minori ardore, quam
 antea libertatem armis vindicaturum,
 vicinosque ad Romanorum opem certo
 advoluros: Nec in verbis ac minis
 hæsit populi exacerbatio, sed res de-
 nuo ad communem seditionem spectare
 videbatur; quapropter Clemens Papa
 extremum Reipublicæ fatum præven-
 turus

Sæc. XVIII.
 A. C. 1736.

Sæc. XVIII. turus quinque Romanæ Urbis portas
 A. C. 1736. muris obstrui, ceteras valido milite
 firmari, ac recentes copias ex Urbe
 Veteri accersiri iussit.

Hæc Pontificis providentia, & Ro-
 mani populi constantia Cardinali
 Aquavivæ omnem suæ petitionis per-
 vim extorquendæ spem præciderat; ea-
 propter in artificiosa simulatione opem
 quærebat, hacque ratione suum hono-
 rem ita reparaturum se sperabat, ut
 omne simul tumultus periculum decli-
 naret. Igitur Cardinalem Portiam
 adit, rogans, ut ipse Transtyberinos
 ad debitam submissionem inclinare ni-
 teretur; cum autem horum pervica-
 cia nullis precibus, nullisque minis fle-
 cti posset, tres infimæ sortis homines
 auro corruptit, ut sese excitati tumul-
 tus Auctores fingerent. Hos Aquavi-
 va in suo Palatio perbenigne excepit,
 ac semetipsum esse Transtyberinum,
 utpote hujus Ecclesiæ Cardinalem titu-
 larem, declaravit, certosque reddidit,
 nullam eis molestiam illatum iri, &
 quamvis gravibus pœnis mulctari fuisset
 promeriti, impune tamen per tri-
 duum in ejus palatio remanerent. In-
 terim Cardinalis Marchioni Crescentio,
 Montorio, Riccio & Saccheto, utpote
 Romani populi Conservatoribus nuntia-
 ri

ri iussit, ut ad ejus ædes delati, pa- Sæc. XVIII.
 lam declararent, tres præcipuos se- A. C. 1736.
 ditionis Auctores sese Cardinalis ar-
 bitrio commisisse, ac palam falsos esse,
 se acerbissimas pœnas promeritos qui-
 dem, nomine tamen totius populi præ-
 cipue pro his tribus se gratiam veniam-
 que precari. Verum Conservatores ad
 hanc ludicram deprecationem concur-
 rere detrectabant: unde Cardinalis
 Aquaviva dimissis hisce tribus homini-
 bus ad Regem Hispaniæ perscripsit, se
 nullo pacto satisfactionem a Romanis
 obtinere potuisse.

§. LXI.

*Hispaniæ & Neapolis Regum indig-
 natio contra summum Pon-
 tificem.*

Frustrata petitæ satisfactionis spes Hi-
 spaniæ & Neapolis Reges ad reci-
 procas offensiones provocabat; accep-
 to quippe datæ repulsæ nuntio Philip-
 pus Hispaniæ Rex Cardinalibus Aqua-
 vivæ & Bellugæ præcepit, ut insalu-
 tato Papa Urbe excederent. Pariter
 omnes tam Hispani quam Neapolitani
 Roma intra duodecim dies, & octavo
 post die e tota ditione Ecclesiastica ad
 sua quisque Regna transmigrare
 X 3 jussi